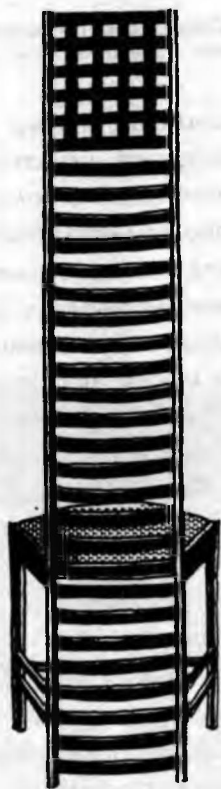

Портрет на Чарлз Рени Макинтош

Чарлз Рени Макинтош. Стол за вила "Хил Хаус" в Хелънзбърг, Шотландия, 1902

към японското изкуство и келтския ревайвъл с неговия натуралистичен дух. Огромната творческа сила на Макинтош оформя тези тенденции и им придава независима форма. Макинтош третира всяко помещение в сградата като едно цяло, проектирайки всеки декоративен детайл, за да произведе обединено впечатление. Всеки мебел е предназначен за определено аранжиране, където допълва съ-

знателно изследваната атмосфера на помещението. Ако погледнем мебелите в тяхната среда, те са напълно оправдани; когато ги отделим от нея, те стават особено сценични. Като архитектурата, така и мебелите на Макинтош са извисени, определено линеарни, като си служат до голяма степен с конструктивните елементи. На декорацията никога не се позволява да "прелее", а е съдържана в строго очертаната сурова форма. Школата в Глазгоу обикновено се свързва с много прости по вид мебели, с широки и гладки повърхности, контрастиращи със сравнително малки зони с богата декорация. Профилите са премахнати, за да се усили ефекта от гладките повърхности. Типичен за този линеарен и символичен стил е един прост, бял лакиран правоъгълен шкаф, проектиран от Макинтош около 1902 г. Издаденият корниз, лишен от профили, е забележително изчистен. Когато се отворят вратите на шкафа, се разкрива декорация с ясна вертикална тенденция, типична за школата. На фона на перлено сивата врата изпъква странна стройна удължена фигура на жена, загърната в бяла роба, държаща в изпънатите си ръце розова стилизирана разцъфнала роза. Декорацията е инкрустирана с непрозрачно оцветено стъкло в бяло, тъмносиньо и розово.

Чарлз Рени Макинтош е роден в Глазгоу през 1868 г. Формира се като архитект под влиянието на движението "Изкуства и занаяти", ръководено от Уилям Морис, и се развива на основата на шотландската културна традиция, по-специално средновековната архитектура. С името му се свързва главно проекта за сградата на Художествената школа (1897–1899). Този строеж става главната му творба, около него гравитира цялата бъдеща негова дейност. Групата, която той ръководи, скоро си спечелва слава из цяла Европа, като показва изложби в Лиеж (1895 г.), Лондон (1896 г.), Виена (1900 г.), Торино (1902 г.) и Москва (1903 г.). Най-известните творби на групата са две частни жилищни сгради: "Уинди Хил" в Килмалкълм (1900 г.) и "Хил Хаус" в Хелънзбърг (1902–1903 г.). През 1900 г. лондонското списание "The Studio" посвещава изцяло един свой брой на "Стила Глазгоу", който печели интереса на цяла Европа. Всяко отделно помещение, обзаведено от него, притежава собствена атмосфера, за което допринасят всеки детайл на обзавеждането, като столовете представляват "възела" на пространственото действие, който е фокусът и центърът на композицията, връзката